Súd:	Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka:	4C/48/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3708207055
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 03. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrea Gindlová
ECLI:	ECLI:SK:OSBN:2011:3708207055.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou v právnej veci navrhovateľky B.. I. L., bytom O. K., I. Č.. XXXX/XXX, právne zastúpenej JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 15/25 proti odporcovi MARKÍZA-SLOVAKIA spol. s.r.o., Bratislava - Záhorská Bystrica, Bratislavská č. 1/A, IČO 31 444 873, právne zastúpenému ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA s.r.o., so sídlom Bratislava, Trnavská 11, IČO 36 857 769, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zabezpečiť na vlastné náklady v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, aby v televíznom vysielaní žalovaného bolo v tri po sebe nasledujúce týždne, vždy v pondelok v príslušnom týždni, vždy na začiatku vysielania spravodajskej relácie Televízne noviny, začínajúcej o 19.00 hod. odvysielané ospravedlnenie zobrazením a prečítaním textu s nasledovným obsahom:

"Televízia MARKÍZA v spravodajskej relácii Televízne noviny dňa XX.X.XXXX, v relácii Paľba dňa XX.X.XXXX, v relácii Paľba dňa XX.X.XXXX a v relácii Paľba dňa X.X.XXXX odvysielala nepravdivé informácie týkajúce sa osoby predsedkyne Okresného súdu v Považskej Bystrici B.. I. L. o tom, že ona a jej manžel, inak právny zástupca Mesta Považská Bystrica, sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka B. E. a že je až

neuveriteľné, že títo sa nenašli v ostrých a kritických článkoch B. E., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta Považská Bystrica, ďalej o tom, že v roku 2000 B.. I. L. ako predsedníčka Okresného súdu v Považskej Bystrici a sestra exprimátora L., opäť začala hon na B. E. za už spomínanú básničku a vec bola pridelená sudkyni, ktorá je priateľkou B.. I. L. a je jej dobrá známa a roky sa poznajú, pričom táto sudkyňa B. E. skutočne odsúdila a potrestala za to, za čo už raz bola potrestaná v priestupkovom konaní v roku XXXX a teda mala pykať dvakrát za to isté, ďalej o tom, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac, ako len partiu sudcov a prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia spoločné kšefty a ktorí neváhajú porušiť ústavu, ďalej o tom, že to bola pomsta B.V.. I. L., ktorá zabezpečovala rozhodnutia okresného súdu v rozpore so zákonom a doktor Q. ošetroval trestnú činnosť a napokon o tom, že B.. I. L. mala rozhodovať spolu s doktorom Q. o najrôznejších prevodoch mestského majetku, pričom prokurátor, doktor Q. bol len nedávno obvinený v inej kauze, že mal brať úplatky. Odvysielaním týchto nepravdivých informácií o osobe B.. I. L. došlo k neoprávnenému zásahu do jej práva na ochranu osobnosti. Za odvysielanie týchto nepravdivých informácií sa televízia MARKÍZA B.. I. L. ospravedlňuje."

Odporca j e p o v i n n ý oznámiť termín prvého odvysielania ospravedlnenia žalobkyni písomne doručenou listovou zásielkou tak, aby sa žalobkyňa o tomto termíne mohla dozvedieť najmenej 10 dní vopred.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 50.000,- € peňažnej satisfakcie a nahradiť trovy konania vo výške 16.710,50 €, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti peňažnej satisfakcie z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 29.09.2008 domáhala proti odporcovi ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú v petite žaloby ustálila na sumu 5.000.000,- Sk

(t.j. 165.969,59 €) s tým odôvodnením, že v rámci televízneho vysielania odporcu boli v odvysielaných reláciách PAĽBA v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX a v spravodajskej relácii Televízne noviny so začiatkom vysielania o 19.00 hod. dňa XX.XX.XXXX uvedené viaceré nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje o jej osobe, ako aj o osobách jej blízkych, ktoré boli objektívne spôsobilé podľa jej názoru privodiť ujmu na jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Navrhovateľka ďalej v návrhu poukázala na to, že tieto údaje boli v odvysielaných reláciách uvedené jednak redaktorom a jednak B. E., ktorej vyjadrenia tvorili podstatnú obsahovú časť týchto relácií. Osobou zodpovednou za odvysielanie týchto príspevkov je prevádzkovateľ televízneho vysielania, t.j. odporca. Ďalej navrhovateľka v návrhu poukázala na obsah jednotlivých relácií, ktorý podľa jej názoru bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na jej osobnostných právach. Išlo predovšetkým o vyjadrenia týkajúce sa bezprostredne jej osoby o tom, že ona a jej manžel, inak právny zástupca Mesta Považská Bystrica, sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka B. E. a že je až neuveriteľné, že títo sa nenašli v ostrých a kritických článkoch B. E., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta Považská Bystrica, ďalej o tom, že v roku XXXX B.. I. L. ako predsedníčka Okresného súdu v Považskej Bystrici a sestra exprimátora L., opäť začala hon na B. E. za už spomínanú básničku a vec bola pridelená sudkyni, ktorá je priateľkou B.. I. L. a je jej dobrá známa a roky sa poznajú, pričom táto sudkyňa B. E. skutočne odsúdila a potrestala za to, za čo už raz bola potrestaná v priestupkovom konaní v roku XXXX, a teda mala pykať dvakrát za to isté. Ďalej o tom, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac ako len partiu sudcov a prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia spoločné kšefty a ktorí neváhajú porušiť ústavu. Že to bola pomsta B.. I. L., ktorá zabezpečovala rozhodnutia okresného súdu v rozpore so zákonom a doktor Q. ošetroval trestnú činnosť a napokon o tom, že B.. I. L. mala rozhodovať spolu s doktorom Q. o najrôznejších prevodoch mestského majetku, pričom prokurátor, doktor Q., bol len nedávno obvinený v inej kauze, že mal brať úplatky. Navrhovateľka poukázala na to, že všetky tieto vyjadrenia považuje za nepravdivé a založené na jednostranných informáciách a údajoch a nie na objektívne zistených skutočnostiach. Zdôraznila, že uvedené informácie sú nielen nepravdivé, ale sú aj v rozpore so zásadnými princípmi výkonu súdnej moci a vôbec s deľbou právomoci medzi orgánmi štátnej správy, územnej samosprávy, čo všetko mohol odporca aspoň pri zachovaní primeranej opatrnosti a v snahe nepoškodiť inú osobu preveriť. V závere navrhovateľka poukázala na to, že po odvysielaní uvedených relácií má podstatne sťažený jednak výkon jej sudcovskej činnosti a jednak výkon funkcie predsedkyne Okresného súdu v Považskej Bystrici, nakoľko je zo strany účastníkov konania mnohokrát osočovaná, že koná nezákonne, že je v tomto spriahnutá so svojím manželom a počas príchodu do pojednávacej siene musí počúvať rôzne poznámky účastníkov, majúce jednoznačne svoj základ v údajoch odvysielaných v uvedených reláciách. V sťažnostiach účastníkov konania, ktoré navrhovateľka rieši z titulu výkonu svojej funkcie, sa po odvysielaní týchto relácií, začali objavovať rôzne invektívy voči jej osobe, ako aj voči ďalším sudcom Okresného súdu v Považskej Bystrici a jej manželovi, ktorý pôsobí ako advokát. Navrhovateľka začala pociťovať nedôveru voči svojej osobe aj v okruhu svojich priateľov a známych, s ktorými mala dovtedy normálne vzťahy. Sledovanosť televízneho vysielania odporcu je pritom značná a vysielanie je šírené aj prostredníctvom satelitu, čo umožňuje sledovať toto vysielane aj mimo územia Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu sa nepravdivé údaje o osobe navrhovateľky mohli dostať do povedomia veľmi širokého okruhu osôb. Nepravdivé

informácie zverejnené o osobe navrhovateľky ju postavili do roviny, že ako sudkyňa a zároveň ako predsedníčka Okresného súdu v Považskej Bystrici, nespĺňa základné morálne predpoklady na výkon sudcovskej činnosti, keď má porušovať ústavu, zákony, rozhodovať o niečom čo nepatrí do jej právomoci, a zabezpečovať nezákonné rozhodnutia súdu v prospech iných osôb. Z uvedených dôvodov považuje

navrhovateľka dopad zverejnených nepravdivých údajov na výkon jej pracovnej činnosti za mimoriadne závažný a požaduje aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy.

V priebehu konania navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil zmenu petitu žaloby a rozšírila svoj návrh o ďalší odvysielaný príspevok dňa 1.6.2009 a navrhla zmenu petitu žaloby v časti týkajúcej sa morálnej satisfakcie z dôvodu zrušenia relácie PAĽBA. Súd uznesením č. k. 4C/48/2009-367 zo dňa 24.09.2010 pripustil zmenu petitu žaloby. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2010.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil a žiadal ho v celom rozsahu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k návrhu, ako i v konaní pred súdom poukazoval na to, že sa snažil svojimi príspevkami upozorniť na skutočnosť, že trestné konanie, ktoré je vedené voči novinárke Jane E. už desať rokov je neštandardné a neprípustné z dôvodu res iudicata. Odporca tiež súhlasil s výrokmi navrhovateľky uvedenými v žalobe o tom, že diváci po odvysielaní príspevku nadobudli dojem, že navrhovateľka je za vyhrážkami a pokusmi zastrašiť B. E.. Podľa jeho názoru ide zo strany navrhovateľky o tvrdenie, ktoré sa nezakladá na overených skutočnostiach, ale iba na neoverených dohadoch. Odporca ďalej uviedol, že všetky časti napádaných príspevkov vychádzali výlučne z výpovedí dotknutých osôb, z vyjadrení kompetentných orgánov, z ktorých bolo priamo citované. Z obsahu príspevkov pritom taktiež vyplýva, že odporca poskytol navrhovateľke priestor na vyjadrenie v záujme objektívnosti a nestrannosti príspevkov. Navrhovateľka sa však podľa svojho vlastného rozhodnutia odmietla k príspevkom vyjadriť. V ďalšom odporca poukázal na to, že navrhovateľka bola v čase odvysielania príspevkov sudkyňou, teda verejne činnou osobu, ktorá požíva zníženú ochranu. Na tom nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že navrhovateľka, ktorá sa stala predmetom verejného záujmu v dôsledku svojej možnej negatívnej činnosti, nepriaznivo prijala odvysielané príspevky. Odporca preto nesúhlasil s tým, že nemal informovať verejnosť o konaní voči novinárke B. E., a teda, že sa jednalo o informácie, o ktorých sa malo mlčať. Naopak mal za to, že informoval verejnosť oprávnene, pričom vychádzal iba z podložených faktov a skutočností. Redaktor sa pritom spoliehal na oficiálne dokumenty, získané od zúčastnených osôb, ako aj na vyjadrenia zodpovedných orgánov štátu. Odporca poukázal na to, že v danom prípade nešlo len o právo na informáciu, ale aj o povinnosť odporcu ako držiteľa licencie na televízne vysielanie informovať verejnosť. Právo šíriť a prijímať informácie patrí medzi základné práva a slobody prirodzenoprávnej povahy, ktoré je garantované slovenským právnym poriadkom a medzinárodným právom. Odporca uviedol, že v danom prípade odvysielané príspevky patria medzi príspevky z oblasti investigatívnej žurnalistiky, v ktorých sa používajú tzv. hodnotiace úsudky, pričom podľa judikatúry európskeho súdu pre ľudské práva úsudok je len vtedy neprimeraný a nepravdivý, ak absentuje akýkoľvek skutkový základ. Odporca ďalej pripustil, že výrazy použité v príspevku boli nepochybne expresívne, výrazovo ostré, silné, ale neprekročili primeraný stupeň zveličenia. Odporca ďalej prezentoval názor, že uloženie sankcií médiám predstavuje určitý druh cenzúry za účelom ich odradenia od vysielania obdobných názorov do budúcnosti. Odporca uviedol, že ak sa navrhovateľka cítila poškodená na svojich právach odvysielaním predmetných príspevkov, mala možnosť dožadovať sa ochrany svojich práv prostredníctvom

ustanovenia § 21 zákona o vysielaní a retransmisii. Záverom odporca poukázal na to, že má za to, že navrhovateľka nepreukázala oprávnenosť nárokov uvedených v žalobnom návrhu, ani neadekvátnu výšku požadovanej nemajetkovej ujmy. Po odvysielaní príspevkov nebolo začaté žiadne disciplinárne konanie voči navrhovateľke, nebola ani nijako inak sankcionovaná z dôvodu vykonávania svojej funkcie, práve naopak, samotná navrhovateľka uviedla, že už dlhé roky je považovaná za kvalitnú a odbornú sudkyňu. Z uvedených dôvodov žiadal odporca návrh navrhovateľky zamietnuť v celom rozsahu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením odvysielaných príspevkov - Paľba zo dňa XX.XX.XXXX, Paľba zo dňa XX.XX.XXXX, Paľba zo dňa XX.XX.XXXX, upútavky Televíznych novín zo dňa XX.XX.XXXX, relácia "Na streche" (založených v prílohovej obálke spisu na čl. 11) ich prehratím, výsluchom svedkov - B. E., B. O., T.. I., M.. O., M.. Q., B.. Q., M.. M., oboznámením spisu Okresného súdu Trenčín BN 1T 93/2001, oboznámením listín - sťažností, anonymov, internetovú diskusiu k obsahu odvysielaných príspevkov - založených na čl. 248 - 273, oboznámením vyjadrenia Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trenčíne - čl. 328 - 330, 376 a 383, oboznámením vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR - čl. 413 - 421 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX boli odporcom v rámci relácie "Paľba" a dňa XX.XX.X008 jednak v relácii Paľba, a jednak v upútavke na reláciu Paľba v Televíznych novinách odvysielané príspevky, v ktorých sa redaktor B. O. venoval príbehu novinárky B. E.. Z obsahu príspevkov vyplynulo, že pred desiatimi rokmi rešpektovaná novinárka stredného Považia a vydavateľka regionálneho týždenníka Aspekt, ktorá nebojácne a odhodlane písala o nespravodlivostiach a krivdách mocných z jej regiónu, paradoxne už roky má problém za dve vety satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku. V týchto dvoch vetách sa mal nájsť bývalý primátor Považskej Bystrice, jeho sestra predsedníčka Okresného súdu v Považskej Bystrici a jej manžel. Redaktor uviedol, že B. E. bola obvinená za ohováranie a útok na verejného činiteľa. Ďalej redaktor skonštatoval, že samotný vyšetrovateľ však musel neskôr obvinenie zrušiť v celom rozsahu, pretože tvrdenia B. E. o prešľapoch vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysoko postavených rodinných príslušníkov totiž nestálo na hlinených nohách. Neskôr sa dozvedela, že je opäť obvinená za satiru, obnova konania nebola vôbec odôvodená prokuratúrou, ale urobila sa taká "finta F", že sa zmenila pod inú spisovú značku a vyšetrovateľ dostal príkazom, aby opätovne začal vyšetrovať túto satiru a aby sa vyvíjal na B. E. nejaký nátlak. Ďalej sa v príspevku uvádzalo, že to bola pomsta doktorky L., Q. ošetroval trestnú činnosť a doktorka L. zabezpečovala rozhodnutia okresného súdu v rozpore so zákonom. Doktorka L. spolu s doktorom Q. rozhodovali o najrôznejších prevodoch mestského majetku. V závere relácie pani E. skonštatovala, že niektorí ľudia sa snažili jej svedectvá v kauze satirická básnička umlčať, bolo jej povedané, že keď s tým neprestane, tak príde o deti. Relácia sa končí konštatovaním redaktora, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac, ako partiu sudcov a prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia to svoje, spoločné kšefty a neváhajú porušiť ústavu. V ďalších reláciách bol zopakovaný podstatný obsah prvej relácie a redaktor poukázal na to, že práve preto, že B. E. otvorene poukázala na podozrivé prešľapy bývalého primátora mesta Považská Bystrica, T.. L., a jeho najbližšej rodiny, začala týmto ľuďom prekážať. Navyše B. E. svoje overené zistenia o čachrovaní s mestským majetkom spísala do trestného oznámenia na exprimátora Považskej Bystrice, nakoniec bola obvinená

z ohovárania a útoku na verejného činiteľa. Ďalej redaktor skonštatoval, že v roku XXXX začala doktorka L. predsedníčka Okresného súdu v Považskej Bystrici opäť hon na B. E.. Spis mal byť pridelený sudkyni - priateľke doktorky L. a tá B. E. trestným rozkazom v jej neprítomnosti odsúdila. Ide opäť o bohatých a mocných z jej regiónu, ktorým jej svedectvo o čachrovaní s mestským majetkom nebolo po chuti. V závere tejto relácie sa uvádza, že B. E. sa niekto telefonicky vyhrážal, aby s tým prestala, niekto do nej strieľal a uvoľnili jej kolesá na aute a ona si uvedomila, že to nie je náhoda. Redaktor v príspevku uviedol, že sa dokonca hovorí o organizovanej skupine ľudí - "mafii v tároch", a že pozitívne je, že vyšetrovanie tohto prípadu sa naplno rozbehlo, avšak pravdou je, že sa ho opäť bohatí a mocní snažili zastaviť.

Navrhovateľka v konaní pred súdom uviedla, že uvedené relácie zasiahli výrazným spôsobom do jej života, urobili z nej člena organizovanej skupiny, ktorá sa mala podieľať na unášaní ľudí, na strieľaní do ľudí a podobne. Pani E. pritom publikovala v týždenníku Aspekt ešte v 90-tych rokoch články, ktoré hrubo osočovali jej brata ako aj jej rodinu a jej osobu. Nie je pritom pravdivé tvrdenie, že sa jednalo len o satirickú básničku, tak ako sa to uvádza v reláciách. O. E. ju v tomto časopise osočila, že likviduje ľudí a že svoj majetok nadobudla kradnutím mestského majetku. Na základe týchto skutočností podala trestné oznámenie, teda nielen na základe veršov satirickej básničky, ako sa to mylne v relácii uvádza. Vyvrátila tvrdenia redaktora o tom, že nič proti zastaveniu konania nerobili, túto skutočnosť nepovažovala za pravdivú, pretože podali opravný prostriedok - sťažnosť, na základe ktorej bolo obnovené trestné konanie. Navrhovateľka ďalej v konaní pred súdom poprela akékoľvek ovplyvňovanie priebehu trestného konania, keďže toto sa ťahá už celých 12 rokov. K osobe pani E. uviedla, že ju nikdy osobe nepoznala. Podľa jej názoru ide o aktivity jej manžela, ktorý sa za ňu skryl. Domnieva sa tak preto, že pán E. mal osobný spor s jej bratom a toto bolo podľa nej výsledkom ich sporov. Ďalej uviedla, že pán E. podnikal, pričom má exekúcie za 100 miliónov korún, a týmto konaním sa podľa jej názoru snažili s pani E. odvrátiť pozornosť od týchto vecí. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nikdy za obdobie, kedy bol jej brat primátorom mesta Považská Bystrica, nepojednávala žiadny spor ohľadne majetku mesta, nepozná bližšie ani nepoznala pracovníkov úradu, kde pracoval jej brat ako primátor, na úrade bola za bratom celkom len dvakrát, aj to zo súkromných dôvodov. Navrhovateľka poprela akékoľvek prepojenie na prokurátora Q., s ktorým bola v predmetných reláciách spojená, uviedla, že dané spojenie bolo nešťastné vzhľadom k tomu, že ani ona ani jej brat ho nemali v obľube. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že mesto Považská Bystrica je 40-tisícové mesto, kde po odznení týchto informácií neboli občania pravdepodobne hrdí na to, že na čele Okresného súdu je takáto predsedníčka. Poukázala na to, že je 32 rokov sudkyňou

a nikdy nemala žiadny problém. V súčasnej dobe má problémy pri jej rozhodovacej činnosti, keď musí počúvať urážlivé výroky účastníkov konania. V sťažnostiach účastníci konania uvádzajú skutočnosti, ktoré odzneli v týchto reláciách. Ďalej navrhovateľka poukázala i na to, že uvedené skutočnosti zasiahli výrazne aj do jej súkromného života, kde musela rodine vysvetľovať skutočnosti, ktoré v príspevkoch odzneli. Na podklade uvedeného jej zostalo len zopár priateľov. Navrhovateľka v závere poukázala na to, že po odvysielaní prvej relácie Paľby boli dané príspevky zavesené na internet a s upútavkou na Televízne noviny sa oboznámilo celkom 61.000 ľudí a pokiaľ ide o samotnú reláciu, tu je evidovaných celkom 9.000 prístupov, teda s danými príspevkami sa oboznámila široká verejnosť.

Svedok B. O. v konaní pred súdom uviedol, že reportáž nakrútil, pretože ho zaujal príbeh pani E., ktorá mala byť potrestaná za satirickú básničku a za jej názor, pričom bolo zaujímavé, že to bolo po roku 1989. K reportáži sa vrátil a snažil sa vec dotiahnuť do konca, pretože to vždy pri reportážach tak robí. Svedok ďalej uviedol, že bežnou praxou je, že ak sa niekto cíti byť dotknutý alebo má pocit krivdy, tak sa ozve, skontaktuje sa s ním. Ale v tomto prípade sa tak nestalo. Navrhovateľka s ním odmietla hovoriť a neskôr ho k nej ani neprepli. Tak bral všetky zdroje ako relevantné a 100 % pravdivé. Pri vyhotovovaní danej reportáže čerpal z písomností a dokumentov, ktoré mal k dispozícii. Boli to písomnosti s okrúhlou pečiatkou, ktoré mal jednak od pani E. a jednak ich získal z nejakých zdrojov, ktoré kontaktoval, nešlo o žiadne utajené listiny. Svedok potvrdil, že čerpal predovšetkým z listinných dôkazov a indícií pani E.. Zaoberal sa jej podaním na krajskú prokuratúru - asi trestným oznámením podaným pani B. E., v ktorom mala byť zadokumentovaná trestná činnosť sudcov, prokurátorov a podobne. Svedok ďalej uviedol, že pri tvorbe reportáží dedukujú a spájajú na základe vyjadrenia určitých ľudí, keďže niektoré strany s ním odmietli komunikovať. Potom dochádza k takýmto informáciám. K danej problematike sa vyjadrovali hovorkyňa generálnej prokuratúry - I. A., generálny prokurátor V. E. ako i ústavný právnik pán O.. Podľa vyjadrenia svedka, pri tvorbe reportáží si oslovení činitelia pravdepodobne sami naštudujú problematiku, takže aj v tomto prípade predpokladal, že sa s týmito listinami oboznámili, keďže ich predtým kontaktoval. Svedok poprel, že by videl pri tvorbe reportáží listinu, ktorá by preukazovala konanie navrhovateľky pri jej rozhodovacej činnosti v rozpore s ústavou. Svedok uviedol, že i keď pani E. v reportážach tvrdí, že je súvis medzi ohrozovaním pani E. a navrhovateľkou, oni nemali záujem ísť týmto smerom, nemali záujem nikoho očierňovať. Podľa názoru svedka, sa táto kauza navrhovateľky bezprostredne týkala v súvislosti s podaným trestným oznámením, a preto by mala ako sudkyňa strpieť verejný záujem v danej veci.

Svedkyňa B. E. v konaní pred súdom uviedla, že reportážou chcela poukázať na to, že bola stíhaná dvakrát za ten istý skutok. Pri príprave reportáže sa zistilo, že hoci § útoku na verejného činiteľa v súbehu s ohováraním bol zrušený ešte v roku 2003, naďalej bola riešená na súde. Celé roky uvádzala, že je voči nej vedené trestné konanie duplicitne a trestné konanie vedené voči nej je právoplatne ukončenou vecou, a teda je nezákonné. Reportáž nebola o B.. L., ale o všetkých, ktorí viedli v rozpore so zákonom druhé trestné konanie. Pokiaľ ide o nezákonné rozhodnutia navrhovateľky na ktoré poukazovala v reportážach svedkyňa uviedla, že tak tomu bolo napríklad v exekučnom konaní, v ktorom B.. M. trikrát odmietla exekúciu z toho dôvodu, že nie je príslušná vo veci konať a na štvrtýkrát rozhodla, že exekúciu treba začať. Táto vec skončila na NS SR, kde NS SR dal pokyn, aby bolo exekučné konanie zastavené a oni namiesto toho, nehnuteľnosť v rámci exekúcie predali. V trestnom konaní, na ktoré dával podnet manžel mala B.. M. uviesť, že konala na podnet nadriadenej. Pokiaľ ide o ďalšie konania - ide napr. o budovu TH mobil, kde NS SR opäť konštatoval, že bolo konané v rozpore so zákonom a uznesenia zrušil. Ďalej svedkyňa poukazovala na to, že nezákonný bol i postup Okresného súdu v Považskej Bystrici pri určovacích žalobách, keď boli vyrubované namiesto 3000,- Sk súdnych poplatkov 4% z hodnoty majetku. Jedná sa pritom o konania, ktoré sa týkajú manželovho majetku a prepojenie s B.. L. vie preukázať listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o trestnú činnosť sudcov, prokurátorov, o ktorej sa hovorilo v reportáži, svedkyňa uviedla, že tento príspevok sa netýkal navrhovateľky, ona bola v tomto konaní v pozícii poškodenej a bola spomenutá v danom príspevku len na začiatku, ohľadne podnetu na začatie trestného stíhania, ktorý podávala. Čo sa týka prepojenia navrhovateľky s prokurátorom Q. svedkyňa uviedla, že podľa jej názoru by sa nikdy nenakladalo s majetkom mesta takým spôsobom, keby neexistovalo prepojenie medzi nimi. Bez zázemia, ktoré mal T.. L. na Okresnom súde v Považskej Bystrici, by nikdy nedošlo k takým prevodom mestského majetku a k takým súdnym sporom, ku ktorým v tom čase došlo. Podľa nej, nebyť L. na súde, veľa rozhodnutí by bolo iných. O tom, že tieto rozhodnutia neboli v poriadku svedčí aj to, že neskôr boli zrušené NS SR, teda podľa jej názoru B.. L. zabezpečovala rozhodnutia Okresného súdu. Ak by navrhovateľka nesedela na stoličke predtým podpredsedníčky a teraz predsedníčky Okresného súdu Považská Bystrica, neprišlo by mesto o tak veľký majetok. Pokiaľ

ide o poslednú časť reportáže, v ktorej bolo odvysielané, že po prvej relácii malo byť svedkyni a jej rodine vyhrážané "a mali sa diať čudné veci" svedkyňa uviedla, že nikdy netvrdila, že to bola navrhovateľka, nakoľko vedela, že ona je v trestnom konaní ako účastníčka konania. Svedkyňa pripustila, že jej muž je stíhaný v súvislosti s rádiom DCA, avšak súvislosť s vyhrážaním sa jej rodine vylúčila.

Svedok B.. E. Q. v konaní pred súdom uviedol, že nemal s navrhovateľkou žiadny kontakt, nakoľko pracoval vo funkcii okresného prokurátora v Považskej Bystrici a navrhovateľka sa vždy venovala civilnej agende. Civilná agenda na prokuratúre patrila B.. J., ktorá vykonávala dozor nad orgánmi štátnej správy. Preto sa s navrhovateľkou stretol pracovne asi jedenkrát, keď vykonávala trestnú službu. Pokiaľ ide o prevody majetku mesta, na týchto sa nezúčastňoval, nakoľko ak bol na mesto podávaný nejaký protest prokurátora, jeho prejednania sa zúčastňovala B.. J., ktorej patrila táto agenda do kompetencie. Svedok, pokiaľ ide o informácie odvysielané v sporných reportážach ohľadne toho, že sa mal spolu s navrhovateľkou podieľať a rozhodovať o najrôznejších prevodoch majetku mesta uviedol, že sú to úplné nezmysly, nakoľko nemal v kompetencii vybavovanie daných záležitostí, a preto nemohol o nich ani rozhodovať. Čo sa týka trestného oznámenia a trestného konania vedeného voči B. E., svedok uviedol, že si presne nepamätá, avšak domnieva sa , že toto trestné oznámenie bolo z dôvodu, že sa týkalo nejakých sudcov v Považskej Bystrici postúpené na vybavenie inej prokuratúre a polícii, nakoľko sa ako prokuratúra vylúčili z postupu v danej veci. Svedok pripustil, že je v súčasnej dobe voči nemu vedenú trestné stíhanie, avšak toto stíhanie nemá žiadny súvis s navrhovateľkou ani s činnosťou, ktorá je predmetom tohto konania.

Svedok M.. Q. v konaní pred súdom uviedol, že pôsobí na mestskom úrade od 29.12.2006. Za túto dobu nemá vedomosť o nezákonných prevodoch majetku mesta, pri ktorých by priamo alebo nepriamo participovala navrhovateľka. Uviedol, že v rámci toho, čo zistili a čo nebolo úplne v súlade s dobrými mravmi, udiali sa viaceré prevody majetku mesta. Medzi najvypuklejší patrí prípad majetku POVBYTU, avšak ani tu neparticipovala navrhovateľka, nakoľko na meste nepracovala. Svedok ďalej uviedol, že raz za ním prišiel na mestské zastupiteľstvo pán O., ktorý ukazoval rozsudok a rozprával o celej kauze, ako mu bol odobratý pozemok, asi titulom vyvlastnenia. Ako laik neprávnik sa svedok domnieval, že mu bolo ukrivdené, preto mu povedal, že mu zákon ublížil, ale mu nevie pomôcť. Svedok potvrdil, že uvedenú reportáž priamo nevidel, ale bol oboznámený s jej obsahom.

Svedok T.. I. A. v konaní pred súdom uviedol, že pracoval v období od 29.12.2006 - 27.12.2010 ako viceprimátor mesta Považská Bystrica. Svedok na priame otázky ohľadne spolupôsobenia navrhovateľky na prevodoch majetku mesta, o ovplyvňovaní sporov mesta na Okresnom súde v Považskej Bystrici uviedol, že nemá vedomosti o tom, že by navrhovateľka akýmkoľvek spôsobom, či už priamym alebo nepriamym ovplyvňovala prevody majetku mesta, taktiež nemá vedomosť ani žiadne dôkazy o tom, že by boli spory vedené na Okresnom súde v Považskej Bystrici ovplyvňované navrhovateľkou. Svedok ďalej uviedol, že danú reportáž nevidel, ale počul komentáre na túto reláciu. V meste bola všeobecná nespokojnosť s vtedajšou garnitúrou, na verejnosti sa polemizovalo o väzbách medzi bratom T.. L. a navrhovateľkou. Konkrétne negatívne poznatky vyplývajúce z tohto prepojenia však nemá. Svedok ďalej uviedol, že je všeobecný názor na meste, že na tomto súde sa končia veci a sú na krajskom súde často potvrdené, pričom Najvyšší súd párkrát rozhodol inak. V podrobnostiach odkázal na M.. O., ktorý robil právnika na meste. Svedok ďalej uviedol, že napr. v prípade TV Marika mala byť podpísaná zmluva proti dobrým mravom, ktorá znevýhodňovala mesto a mesto malo štvrťročne platiť TV Marika 250.000,- Sk navyše k zmluve. Preto riaditeľ TV Mariky neustále podával žaloby a vymáhal si túto sumu, niektorí sudcovia na Okresnom súde v Považskej Bystrici mu túto sumu priznávali a niektorí nie.

Svedok M.. M. O. v konaní pred súdom uviedol, že nevie o takých prípadoch kde by sa konkrétne mala navrhovateľka obohatiť na úkor mesta. Uvedený postup svedok vylúčil s odôvodnením, že o prevodoch majetku mesta rozhoduje výlučne mestské zastupiteľstvo. Svedok ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by mala navrhovateľka rozhodovať v nejakých prípadoch v rozpore so zákonom, resp. že by jej rozhodnutia boli neštandardné. Svedok vyslovil ďalej názor ohľadne rozhodovania Okresného súdu Považská Bystrica, že v prípade ak by mala byť akákoľvek pochybnosť ohľadne nestrannosti sudcov, či už okresného alebo krajského súdu z dôvodu príbuzenských vzťahov navrhovateľky a vtedajšieho primátora L., mohli sa sudcovia z rozhodovania vylúčiť zákonným spôsobom. Vo všeobecnosti si totiž

na meste mysleli, že keďže brat navrhovateľky pôsobil vo funkcii primátora 12 rokov a jej manžel robil právneho zástupcu mesta, pre čistotu veci mohol vo veci rozhodovať iný súd. Svedok ďalej uviedol, že nevylučuje, že by rozhodnutia toho iného súdu boli úplne rovnaké, avšak by to bolo podľa jeho názoru čistejšie. On raz namietal zaujatosť sudcov a raz namietal zaujatosť aj B.. Z. - vtedy bol spis postúpený na rozhodnutie na krajský súd, avšak k vylúčeniu sudcu nedošlo. Rozhodnuté však bolo štandardným spôsobom vyšším súdom.

Svedok M.. M. M. v konaní pred súdom uviedol, že bol vyšetrovateľom, ktorý vzniesol v roku 2000 obvinenie voči B. E. a viedol trestné konanie v jeho prípravnej fáze, pričom po preukázaní jej viny podal návrh na podanie obžaloby na Okresnej prokuratúre v Považskej Bystrici. Svedok uviedol, že vzniesol obvinenie na základe zhodnotenia podkladov, ktoré mal k dispozícii v zmysle § 163 Trestného poriadku, pretože všetky skutočnosti odôvodňovali podozrenie, že došlo k spáchaniu trestného činu. Bol druhý vyšetrovateľ, ktorý sa zaoberal touto vecou, nejednalo sa o žiadne neštandardné okolnosti pridelenia, ani ďalšieho nakladania s vecou. Uvedený prípad mu bol pridelený ako skúsenejšiemu vyšetrovateľovi, nikdy nekomunikoval s T.. W., nevie o tom, že by mu vec mala byť odňatá. Ak by tomu aj tak bolo, nebolo by to nič neštandardné, tieto veci sa diali bežne kvôli vysokému nápadu. Po vykonaní všetkých úkonov dospel k záveru, že neboli vykonané všetky úkony, ktoré prichádzali do úvahy ako dôkazy, ako aj to, že jeden dôkaz bol vykonaný nesprávnym spôsobom a to mohlo mať a ako sa neskôr aj dokázalo aj malo zásadný dopad na dôkaznú situáciu. Svedok ďalej uviedol, že na neho nikto nevyvíjal nátlak, ani pred, ani počas, ani po skončení dokazovania a konal samostatne. Celý prípad dozoroval prokurátor, ktorý ani raz nevydal žiadny pokyn korigujúci postup vo vyšetrovaní a nevykonal žiadne opatrenie smerujúce k vykonaniu nejakej nápravy v konaní a napokon prokurátor sa stotožnil so závermi dokazovania a podal na obvinenú B. E. obžalobu. Pri skúmaní okolností o osobe obvinenej vyšetrovateľ povinne vyžaduje výpis z registra restov, z ktorého bolo zrejmé, že B. E. nebola nikdy potrestaná za tento skutok. Pri skutkoch, za ktoré bola B. E. obvinená bolo preukázané, že vedela, že šíri nepravdivé informácie a náhoda či omyl boli vylúčené pri hodnotení postupu pred vznesením obvinenia. Pani E. nepredložila žiaden dôkaz podporujúci pravdivosť tvrdení uvedených v inkriminovaných textoch. Svedok ďalej uviedol, že svedkovia - bývalí zamestnanci B. E. pri výsluchu popisovali jej nenávisť voči T.. L. a B.. L., pričom uvádzali, že si veľmi jasne uvedomovala dosah publikácií v tlači, avšak mala záujem ich zničiť a potupiť, žiadnu informáciu nechcela overovať. Svedok ďalej uviedol, že jeho postup v rámci vyšetrovania bol preverovaný aj osobitným dôstojníkom úradu vyšetrovania - plukovníkom M. B., ktorý si celý prípad naštudoval a vopred objasňoval jeho ďalší postup vo veci. Po preskúmaní spisového materiálu skonštatoval, že obdobným spôsobom by postupoval aj on. Videl dve relácie Televízie Markíza v roku XXXX. Na relácii ho prekvapilo amatérske spracovanie, celá relácia bola postavená na dialógu redaktora a pani E., pričom sa redaktor ani neunúval overiť si, ktoré procesné rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní je možné hodnotiť ako prekážku veci rozhodnutej. Sám zvažoval podanie žaloby na TV Markíza, avšak keďže v ďalších častiach už jeho meno nebolo spomínané, upustil od toho. Po odvysielaní prvej časti relácie začal voči jeho osobe pociťovať váhavé a pochybovačné komunikácie zo strany kolegov a zamestnancov na MsÚ v Púchove, ako i medzi niektorými poslancami mestského zastupiteľstva, či nie je súčasťou nejakej nekalej a nezákonnej činnosti. S rovnakými reakciami sa stretal aj u rodinných príslušníkov, ktorí sa ho váhavo spytovali, či sa ako vyšetrovateľ do niečoho nezákonného nezaplietol. Stretol sa aj s reakciami zamestnancov radnice i niektorých poslancov, ktorí sa ho opätovne nedôverčivo spytovali, či by ako jediný štatutárny zástupca mesta nezvážil podania o preskúmanie zaujatosti súdu v Považskej Bystrici vzhľadom k tomu, že na jeho čele pôsobí B.. L.. Tieto podnety vyjadrovali vnímanie ľudí po vzhliadnutí relácie.

Podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iných spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd, s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že odvysielaním vyššie uvedených relácií došlo nepochybne k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, pričom uvedený zásah mal stupeň vysokej intenzity. Údaje o osobe navrhovateľky, ktoré odzneli v odvysielaných príspevkoch súd rozdelil do 4 obsahových rovín a na preukázanie skutkovej hodnovernosti týchto informácií vykonal dokazovanie. Potom súd hodnotil každý vykonaný dôkaz jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, za účelom zistenia pravdivosti vecného základu takto odvysielaných informácií o osobe navrhovateľky.

V prvej rovine ide o informácie, že sa navrhovateľka obohacovala na úkor Mesta Považská Bystrica a spolu s doktorom Q. rozhodovala o najrôznejších prevodoch mestského majetku. Vypočutí svedkovia v konaní - M.. O., T.. I. a M.. Q. - ako predstavitelia mesta, ktorí prichádzali v období svojho pôsobenia do styku s listinami, týkajúcimi sa prevodu majetku mesta, žiadnym spôsobom nepreukázali hodnovernosť týchto tvrdení, naopak každý z nich pred súdom potvrdil, že prevod majetku mesta bez súhlasu mestského zastupiteľstva nie je možný a už vôbec o takomto prevode nemohla rozhodovať navrhovateľka, či prokurátor Q.. Pravdivosť uvedených informácií rezolútne popreli. Svedok Q. poprel akýkoľvek kontakt s navrhovateľkou, pričom uviedol, že navrhovateľku pozná len čisto pracovne a nikdy s ňou nerozhodoval o žiadnom prevode majetku mesta ani o inom prevode.

Pokiaľ ide o informáciu, ktorá odznela v príspevku ohľadne toho, že navrhovateľka zabezpečovala rozhodnutia súdu v rozpore so zákonom a doktor Q. ošetroval trestnú činnosť, odporca v konaní nepreukázal pravdivosť ani týchto tvrdení a na tieto tvrdenia nepredložil súdu žiadny hodnoverný dôkaz. V konaní vypočutá hlavná aktérka príspevku B. E., súdu ani na opakovanú urgenciu uloženej povinnosti nepredložila listiny, ktorými by preukázala pravdivosť týchto informácií. Pokiaľ ide o vyjadrenia B. E., ktoré produkovala v konaní pred súdom ohľadne toho, že niektoré rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica boli zrušené Najvyšším súdom, pretože bolo konané v rozpore so zákonom, resp. že boli vyrubované súdne poplatky v určovacích žalobách namiesto 3000,- Sk vo výške 4 % z hodnoty majetku, tieto súd nepovažoval za relevantné, nakoľko nebola preukázaná nezákonnosť takýchto konaní či rozhodnutí, ani to, že takúto nezákonnosť spôsobila svojím rozhodnutím, resp. zabezpečovala svojou činnosťou navrhovateľka. Samotné tvrdenie B. E. o nezákonnom rozhodovaní (resp. ovplyvňovaní nezákonného rozhodovania navrhovateľkou) nepodporuje ani samotný fakt, že niektoré rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici mohli byť prípadne zrušené Najvyšším súdom SR. Úlohou súdov vyššieho stupňa je v rámci odvolacieho konania, resp. v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku skúmať u každého rozhodnutia súdu nižšieho stupňa, či boli na podklade vykonaného dokazovania vyvodené správne skutkové ako i právne závery. Z uvedeného dôvodu je v našom právnom poriadku zakotvený princíp dvojinštančnosti súdneho rozhodovania. Preto zrušenie rozsudku súdom vyššieho stupňa nie je vo všeobecnosti prejavom nezákonnosti či nezákonnej činnosti sudcov.

V tretej rovine ide o informácie, že navrhovateľka viedla hon na B. E., pričom vec mala byť pridelená sudkyni, ktorá je priateľkou B.. L. a je jej dobrá známa, ktorá B. E. skutočne odsúdila a potrestala za

to, za čo už raz bola potrestaná. Súd v danom smere vykonal dokazovanie pripojením súdneho spisu BN 1T 93/2001, z ktorého bolo zistené, že spis bol uznesením krajského súdu č. k. 1T 138/01 zo dňa 29.06.1991 odňatý Okresnému súdu Považská Bystrica a prikázaný na rozhodnutie Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou vzhľadom k tomu, že všetci sudcovia Okresného súdu Považská Bystrica, kde bola pôvodne podaná predmetná obžaloba uviedli, že sa cítia byť zaujatí, a preto nemôžu vo veci konať a rozhodovať. Spis bol na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pridelený B.. B. U., ktorý vzniesol námietku zaujatosti a žiadal byť vylúčený z rozhodovania vo veci. Sudkyňa B.. E. O. vo svojom vyjadrení k trestnej veci uviedla, že síce B.. L. osobne pozná, pretože je sudkyňou rovnakého krajského súdu ako ona a pri rôznych aktivitách má príležitosť sa s ňou stretávať (napr. v minulosti spolu absolvovali dlhšie trvajúci jazykový kurz), avšak ich kontakty nepresiahli pracovný rámec a v mimopracovnom čase sa nestretávajú, preto sa vo veci necíti byť zaujatá. Na podklade uvedeného, Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením 2Nt 17/01-277 o tom, že B.. B. U. je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania a spis bol opatrením predsedu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pridelený B.. E. O.. Vo veci bol následne vydaný trestný rozkaz č. k. 1T 93/01-284 zo dňa 30.01.2003 voči ktorému B. E. podala odpor. Vec nie je v súčasnej dobe právoplatne ukončená, hlavné pojednávanie pokračuje vypočúvaním predvolaných svedkov, avšak z dôvodu práceneschopnosti B. E. bolo niekoľkokrát odročované. Súd dokazovanie doplnil aj o výsluch vyšetrovateľa - M.. M., ktorý vzniesol voči B. E. obvinenie za účelom zistenia, za akých okolností došlo k vzneseniu obvinenia a či bol na vyšetrovateľa zo strany navrhovateľky, resp. jej blízkych osôb vyvíjaný nátlak. M.. M. v konaní pred súdom poprel akýkoľvek nátlak na jeho osobu, uviedol, že vyšetrovanie viedol zákonným spôsobom a po zadokumentovaní všetkých dôkazov na vec sa vzťahujúcich, vzniesol voči B. E. obvinenie, pretože všetky skutočnosti odôvodňovali podozrenie, že došlo k spáchaniu trestného činu. Uvedený prípad dozoroval prokurátor, ktorý nemal k jeho postupu žiadne námietky a stotožnil sa so závermi dokazovania, čoho dôkazom bolo, že podal na obvinenú B. E. obžalobu. Na podklade vykonaného dokazovania súd konštatuje, že aj informácie, ktoré odzneli v tejto rovine boli zmätočné a zavádzajúce. Sudkyňa B.. E. O. síce vo svojom vyjadrení k trestnej veci uviedla, že navrhovateľku osobne pozná, avšak súčasne poznamenala, že sa s ňou mimopracovne nestretáva a necíti sa byť vo veci zaujatá. Vzťah zaujatosti pre ktorý sú sudcovia z konania a rozhodovania vo veci vylúčení je výlučne vnútorným subjektívnym pocitom sudcu a len samotný sudca vie posúdiť, či jeho rozhodovanie vo veci môže byť objektívne. Nakoniec nezaujatosť B.. O. potvrdil aj krajský súd svojím rozhodnutím, ktorý ju z konania a rozhodovania vo veci nevylúčil. Úlohou tunajšieho súdu nie je a ani nemôže byť posudzovať právne závery prebiehajúceho trestného konania. Súd pripojeným trestným spisom len zistil, že predmetné trestné konanie naďalej prebieha, nebolo zastavené, ani iným spôsobom dotknuté, na podklade vyjadrení vysokých činiteľov, ktorých názory k prebiehajúcemu trestnému konaniu v príspevkoch odzneli. Pre dokazovanie informácií v tejto dôkaznej rovine považoval súd preto za podstatné, že nebolo zistené žiadne ovplyvňovanie zo strany navrhovateľky, ktoré by malo vplyv na vznesenie obvinenia, či podanie obžaloby, prípadne na vedenie trestného konania, ktoré prebieha už bezmála 11 rokov a taktiež zistenie, či B.. O. bola skutočne zaujatá vo veci rozhodovať. Ďalšie právne závery ohľadne vedenia duplicitnosti trestného konania sú plne v kompetencii súdu, ktorý túto obžalobu prejednáva a akékoľvek názory v tejto rovine v čase jeho prebiehania sú predčasné a už vôbec by z hľadiska etického nemali týmto spôsobom zasahovať do jeho priebehu a týmto ho nepriamo ovplyvňovať.

V poslednej rovine ide o informácie, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac, ako len partiu sudcov, prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia spoločné kšefty a ktorí neváhajú porušiť ústavu, ako i informácie o tom, že B. E. sa niekto vyhrážal, strieľal do nej a mali jej uvoľniť kolesá na aute. Ani pravdivosť uvedených informácií a ich spojenie s osobou navrhovateľky odporca nijakým spôsobom nepreukázal. Svedkyňa B. E. v konaní pred súdom naopak poprela, že by dané informácie boli mierené na navrhovateľku, uviedla, že mala na mysli iných prokurátorov či sudcov.

Vykonaným dokazovaním mal tak súd preukázané, že skutočnosti uvádzané odporcom v odvysielaných reláciách nemajú hodnoverný skutkový základ. I keď súd uznáva, že úlohou médií je informovať širokú verejnosť o dianí v spoločnosti, medzi ktoré nepochybne patrí aj nekalé konanie verejných činiteľov, na druhej strane je však potrebné uviesť, že takéto informácie musia vychádzať z relevantných dôkazov tak, aby bola overená pravdivosť ich skutkového základu a nie z ničím nepodložených dedukcií. Výkon práva na slobodu prejavu spolu s právom na pravdivé informovanie verejnosti zahŕňa však aj povinnosť a zodpovednosť médií. Uvedené práva spolu s právom fyzickej osoby na ochranu jej osobnostných práv musia vystupovať vo vzájomnej korelácii a vzájomne sa rešpektovať. Výkon jedného práva tak nesmie

bezdôvodne zasahovať do práva druhého. Nie je možné vytvoriť príspevok (ani v prípade investigatívnej žurnalistiky, medzi ktorú odporca tento príspevok zaraďuje) len na podklade dedukcií a neoverených informácií, ktoré sa následne spájajú, aby vznikla reportáž podobného obsahu ako odvysielal odporca - tak, ako na pojednávaní ozrejmil tvorbu takýchto príspevkov samotný redaktor B. O.. Na tom nič nemôže zmeniť ani fakt, že redaktor za odvysielané relácie získal novinárske ocenenia. Súd súhlasí s odporcom v tom smere, že navrhovateľka je verejne činnou osobou už tým, že zastáva funkciu sudcu a nadôvažok niekoľko rokov pôsobí aj na poste predsedníčky Okresného súdu v Považskej Bystrici, a teda patrí do okruhu osôb, ktoré musia zniesť väčší verejný záujem médií o jej osobu a činnosť ako i určitý stupeň kritiky v danom smere. Uvedená kritika však musí však vychádzať z pravdivých skutočností. Súd nepovažoval obsah relácií, ktoré odvysielal odporca vo svojom vysielacom čase za kritiku, pretože vykonaným dokazovaním bolo zistené, že postráda akýkoľvek pravdivý základ. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že samotná B. E. v konaní pred súdom uviedla, že časť príspevkov nebola namierená na osobu navrhovateľky, pretože podstatné je, ako samotný obsah týchto relácií zapôsobil v celkovom kontexte na diváka, ktorý dané reportáže vzhliadol. Zo skutkového deja odvysielaných relácií si bežný divák mohol vytvoriť záver, že navrhovateľka sa obohacuje na úkor mesta Považská Bystrica, nezákonnými rozhodnutiami si privlastňuje majetok mesta, porušuje zákony a Ústavu SR, ovplyvňuje súdne konania, vyhráža sa ľuďom, strieľa po nich, je členkou nejakej organizovanej skupiny ľudí ("mafie v taláročh"), ktorí majú spoločné kšefty a venujú sa nezákonnej, či nekalej činnosti. Uvedený obsah relácií vykreslil navrhovateľku vo veľmi negatívnom svetle, pričom keby sa preukázala hodnovernosť týchto tvrdených skutočností, navrhovateľka by nespĺňala ani kritériá na výkon funkcie sudcu, ba dokonca by takéto jej konanie malo trestnoprávny základ. Za daného stavu, odporca odvysielaním vyššie uvedených informácií o osobe navrhovateľky, neoprávnene zasiahol do jej osobnostných práv a to zvlášť závažným spôsobom.

Z vyššie uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľke právo na zadosťučinenie, vo forme ospravedlnenia prečítaním obsahu textu, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, a to trikrát za sebou každý pondelok na začiatku spravodajskej relácie "Televízne noviny". Periodicitu ospravedlnenia súd odôvodňuje tým, že odporca odvysielal predmetné reportáže v takom istom rozsahu (3x), pričom 1x odvysielal priamo v Televíznych novinách aj upútavku na tieto relácie - v ktorej sa spomína navrhovateľka a stručne aj obsah reportáže. Pokiaľ ide o vysielací čas, tu súd uložil odporcovi povinnosť odvysielať ospravedlnenie na začiatku vysielacieho času televíznych novín, a to z toho dôvodu, že relácia Paľba bola v priebehu konania zrušená (pričom svojho času mala relácia Paľba vysokú sledovanosť). Ďalej súd prihliadol aj na to, že odporca šíril dané informácie aj prostredníctvom svojho internetového portálu (teda je tu predpoklad, že sa s danou reportážou, resp. jej obsahom oboznámil veľký počet ľudí). Preto súd považoval za primerané, aby bolo ospravedlnenie odvysielané vo vysielacom čase, kedy ho má možnosť vzhliadnuť väčší počet divákov a takýmto vysielaním je práve spravodajská relácia Televíznych novín. Ospravedlnenie listom, tak ako naň vo svoje záverečnej reči poukázala zástupkyňa odporcu s tým, že sa jej takáto forma v tomto prípade javí ako dostačujúca, súd považoval vzhľadom na intenzitu neoprávneného zásahu za neprimerané.

Nakoľko súd považoval zásah do práva navrhovateľky na ochranu jej osobnosti za obzvlášť závažný a obsahom uvedených reportáží bola podľa názoru súdu v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľky, súd priznal navrhovateľke aj právo na peňažnú satisfakciu. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy, súd skúmal, či odvysielané relácie sú objektívne spôsobilé privodiť navrhovateľke ujmu, zaoberal sa intenzitou tohto zásahu, prihliadal na profesionálny status navrhovateľky, sledovanosť televízie, ktorej prevádzkovateľom je odporca. V tomto smere súd poukazuje najmä na to, že navrhovateľka ako verejne činná osoba a osoba, u ktorej sa vzhľadom na jej funkciu predpokladá vysoký morálny kredit, bola danými príspevkami v očiach verejnosti vykreslená ako osoba, ktorá svojím konaním takýto kredit nespĺňa vôbec, dokonca sa dopúšťa trestnej činnosti a zneužíva svoju právomoc na úkor svojich vlastných záujmov. Uvedený morálny kredit a dôveryhodnosť navrhovateľky boli preto v očiach verejnosti a najmä u občanov mesta, v ktorom žije a ktorého súd na poste predsedníčky reprezentuje naštrbené v značnej miere. Navrhovateľka i napriek uverejneniu ospravedlnenia bude musieť ešte dlhé obdobie v očiach širokej verejnosti naprávať svoj morálny kredit a narušenú dôstojnosť, ktoré boli týmito príspevkami dotknuté. Ďalej výšku poskytnutej peňažnej satisfakcie súd odvodzuje z toho, že odporca odvysielal uvedené reportáže niekoľkokrát po sebe s určitým časovým odstupom, pričom samotný odporca ako súkromnoprávna televízia už roky je podľa štatistických údajov najsledovanejšou televíziou na území SR, jej vysielanie je navyše šírené i prostredníctvom satelitu, a teda je veľký predpoklad, že

uvedené reportáže, ktorými bola navrhovateľka dotknutá, vzhliadol vysoký počet ľudí tak zo SR ako i zo zahraničia. Navyše predmetné relácie boli zverejnené aj na internetovom portáli televízie, kde ľudia diskutovali o ich obsahu. Samotná navrhovateľka súdu preukázala, že uvedené diskusie prebiehali aj k jej osobe a vychádzali z informácií uverejnených v dotknutých príspevkoch, pričom navrhovateľka v nich bola vykresľovaná v negatívnom svetle. Všetci vypočutí svedkovia v konaní pred súdom potvrdili, že im je obsah týchto príspevkov známy, a to či už tým, že ich osobne videli, alebo tým, že nimi boli oboznámení okruhom svojich známych. Navrhovateľka tiež preukázala, že uvedené reportáže ovplyvnili aj samotných účastníkov konania, ktorí sa na ňu obracajú ako na predsedníčku súdu - a to podaním p. Z. R.C., ktorý vo svojej sťažnosti priamo spomína odvysielané relácie a slovne útočí na osobu navrhovateľky. I z týchto faktov nepochybne vyplýva, že obsah týchto príspevkov je známy širokému okruhu ľudí a nie je preto potrebné túto skutočnosť vzhľadom na silu takéhoto média ďalej preukazovať. Je pravdou, že ostatné listiny predložené navrhovateľkou súd nemohol zobrať do úvahy pri určovaní výšky peňažnej satisfakcie, pretože tieto boli datované so skorším dátumom ako boli spomínané relácie odvysielané. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval za primeranú peňažnú satisfakciu sumu vo výške 50.000,- €, ktorá splní tak satisfakčný ako aj preventívny charakter.

Vo zvyšnej časti peňažnej satisfakcie súd návrh navrhovateľky z a m i e t o l .

Súd nepristúpil k výsluchu ďalších svedkov, ktorých žiadal v konaní vypočuť odporca, nakoľko takto vykonané dokazovanie, súd považoval za postačujúce pre rozhodnutie vo veci. Podľa názoru súdu, predvolanými svedkami súd dostatočným spôsobom zistil hodnovernosť a pravdivosť skutkového základu odvysielaných informácií o osobe navrhovateľky, nakoľko sa jednalo o svedkov, ktorí priamo disponovali s predmetnými informáciami, a teda vedeli hodnoverne posúdiť pravdivosť týchto informácií. Ostatných svedkov, ktorých žiadal odporca v konaní vypočuť, súd považoval za svedkov z hľadiska dôkazného za nepodstatných práve preto, že títo priamo nemohli zhodnotiť hodnovernosť týchto informácií a súd nemôže postaviť skutkový základ dôkaznej roviny len na ich dohadoch či vyslovených názoroch, ktoré by v konaní pred súdom prezentovali. Okolnosti ohľadne prebiehajúceho trestného konania súd zisťoval priamo z pripojeného trestného spisu - BN 1T 93/2001. K výsluchu svedka T.. W. súd nepristúpil z toho dôvodu, že považoval jeho výsluch za nadbytočný práve preto, že obvinenie voči B. E. bolo vznesené vyšetrovateľom M.. M., a preto súd považoval za podstatné vypočuť práve jeho k okolnostiam tohto úkonu ako i prípadných tlakov vyvíjaných na jeho osobu za týmto účelom. Pokiaľ ide o návrh odporcu na vypočutie B.. E., ktorá mala byť tiež dotknutá konaním navrhovateľky, súd nepristúpil k výsluchu tejto svedkyne vzhľadom k tomu, že odporca tento návrh na doplnenie dokazovania predložil súdu s poukazom na § 118a O.s.p. oneskorene. Právna zástupkyňa odporcu mohla tento návrh na doplnenie dokazovania súdu predložiť už na pojednávaní dňa 15.11.2010, kedy súdu predložila internetovú diskusiu, do ktorej sa zapojila aj B.. E., z ktorej vyplývalo, že mala byť dotknutá konaním navrhovateľky, a teda jej táto skutočnosť bola známa už v tomto termíne. Reakciu J. E. k jej osobe nakoniec súdu predložila ako listinný dôkaz aj samotná navrhovateľka (čl. 252) už na prvom pojednávaní vo veci samej. Právna zástupkyňa odporcu však návrh na jej vypočutie súdu predložila až na poslednom pojednávaní vo veci samej. Preto súd vzhľadom na jednoznačnosť dikcie § 118a O.s.p. o predkladaní návrhov na doplnenie dokazovania v prípade konaní o ochrane osobnosti na takto oneskorene označený dôkaz neprihliadol a dokazovanie vyhlásil za skončené.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 3 O.s.p.. Aj keď mala navrhovateľka vo veci úspech iba čiastočný, súd jej priznal plnú náhradu trov konania, keďže rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. Trovy konania navrhovateľky pritom pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 5.054,- €, z hotových výdavkov navrhovateľky vo výške 308,70 € (za použitie motorového vozidla navrhovateľkou na pojednávania v dňoch 16.12.2009, 19.04.2010, 20.09.2010, 15.11.2010, 18.01.2011, 23.03.2011 - typ vozidla AUDI A3, ev. č. PB 782 AN, pri spotrebe 7,4 1/100km) a z trov právneho zastúpenia celkom vo výške 11.356,80 € za 10 úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia - 550,44 € + RP 6,31 €, vypracovanie žaloby - 550,44 € + RP 6,31 €; účasť na pojednávaní dňa 16.12.2009 - 138,22 € + RP 6,95 €; vypracovanie stanoviska k vyjadreniu odporcu zo dňa 27.01.2010 - 553,88 € + RP 7,21 €; účasť na pojednávaní dňa 19.04.2010 za 5x začaté 2 hodiny - 2769,40€ + RP 7,21€; vypracovanie stanoviska k dôkazným návrhom odporcu zo dňa 03.05.2010 - 553,88 + RP 7,21€; účasť na pojednávaní dňa 20.09.2010 za 2x začaté 2 hodiny - 1.107,76€ + RP 7,21€; účasť na pojednávaní dňa 15.11.2010 za 2x začaté 2 hodiny - 1.109,26€ + RP 7,21€; účasť na pojednávaní dňa 18.01.2011 za 2x začaté 2 hodiny

- 1.109,26€ + RP 7,41€; účasť na pojednávaní za 2x začaté 2 hodiny - 1.109,26€ + 7,41€; cestovné náhrady za použitie motorového vozidla advokáta z Trenčína do Bánoviec nad Bebravou a späť - spolu vo výške 109,84 € (3 x použité MV zn. Volvo XC90 pri spotrebe 9,0 1/100km a 3 x použité MV zn. BMW 525 dA pri spotrebe 8,1 1/100km); náhrada za stratu času advokáta za účasť na pojednávaniach - v roku 2009 za 4 začaté polhodiny po 11,59 €, v roku 2010 za 12 začatých polhodín po 12,02 €, v roku 2011 za 8 začatých polhodín po 12,35 €; DPH k odmene za úkony právnych služieb vo výške 20% - 1.890,70€ - všetko účtované v zmysle vyhlášky č. 655/2004 z.z.. Trovy konania navrhovateľky tak spolu predstavujú sumu 16.710,50€.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo cestou Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ak

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.